

Đi theo tiếng gọi của Đoàn-Hội

Rời xa mái ấm gia đình thân thương, không còn được thỏa thích trong những buổi cùng chúng bạn đi chần trâu, ngụp lặn vui đùa dưới dòng sông quê, rồi chiều về lại rong chơi đuổi bướm trên lối đường mòn của những con đê đầu làng... Trên chuyến xe khách đầu tiên đến với một thành phố lạ, có cuộc sống xô bồ, nhộn nhịp; trong lòng tôi nặng trĩu nỗi buồn man mát. Chưa bao giờ tôi cảm thấy mình trống trải và cô đơn đến như vậy. Điều ấy cũng chính cái tính rụt rè và ít nói ngượng trĩu má trong những năm tháng thời học sinh của tôi. Bởi lẽ đó mà tôi tự hỏi, bước vào giảng đường Đại học liệu tôi sớm thích nghi, sống hòa đồng, năng động và nhiệt tình trong các hoạt động phong trào được không?. Lúc đó trong đầu tôi chợt thoáng hiện bay nháy các câu trả lời lấp lửng có...không, không...có...!!!

Và cái gì đến rồi sẽ đến:

“Ngày đầu dạo bước đến trường,

Bao nhiêu bỡ ngỡ tơ vương se lòng...”

Cả tuần đầu bước đến giảng đường, với tôi là một cực hình. Lúc ấy, mái trường, thầy cô, bạn bè,... tôi thấy gì cũng lạ và ngỡ ngàng. Những ngày đó, hình như tôi sống khép kín lòng mình, tiết kiệm lời nói với mọi người và gần như tôi buông xuôi với một dự đoán “Bốn năm Đại học của tôi sẽ buồn chán và vô vị lắm”. Cái lúc đầu từ chối về việc các bạn ủng hộ tôi làm lớp trưởng là dấu hiệu đầu tiên chứng minh dự đoán ấy của tôi là hoàn toàn không sai.

Thế rồi, cho đến bây giờ đã là cựu sinh viên năm ba nhưng tôi vẫn không quên được “cái nút mở” trong tôi. Chính là ngày Đoàn trường tổ chức chương trình chào đón tân sinh viên, được chứng kiến những cảnh vui chơi của bao bạn sinh viên dưới tài làm quản trò của anh phó bí thư đoàn trường; và tối hôm ấy lại được thưởng thức những tiết mục văn nghệ vui nhộn của nhiều anh chị sinh viên cũng như cảm nhận được cái lễ rước đuốc đầy trang trọng cùng lời phát biểu chân thành của thầy Hiệu trưởng. Sau cái ngày ấy, không hiểu động lực gì đã thổi bùng trong trái tim tôi

cái nhiệt huyết và niềm khát khao được hòa mình vào những hoạt động lớp, của khoa, của trường... và tính rụt rè, ít nói ngày nào hình như cũng lột vỏ dần dần ra khỏi con người tôi.

Gần ba năm vừa là một Ủy viên ban chấp hành Đoàn trường, vừa làm bí thư Đoàn khoa dẫn dắt sinh viên chủ động tích cực tham gia các hoạt động và là một lớp trưởng, đại diện cho tiếng nói của lớp,...tôi rất lấy làm tự hào được đi theo lá cờ Đoàn, sôi nổi trong hầu hết các hoạt động. Không những Đoàn-Hội ra sức đẩy mạnh tổ chức nhiều phong trào có quy mô và đổi mới, đa dạng các loại hình hoạt động trong nhà trường mà còn khuyến khích, lôi cuốn sinh viên tham gia đông đảo và đạt nhiều kết quả cao ở cấp thành phố, Quốc gia,... như văn nghệ sắc màu văn hóa Duy Tân, văn nghệ giao lưu với các tổ chức Thành phố, với các trường bạn, tổ chức giải bóng đá truyền thống, hội thi sinh viên thanh lịch-tài năng DTU; rồi ra quân vệ sinh môi trường, khắc phục sau bão lụt, tổ chức các hội nghị, hội thảo, hội trại truyền thống, hay ra quân thực hiện chiến dịch tình nguyện mùa hè xanh, hăng hái trong hiến máu nhân đạo, tham gia showgame rung chuông vàng, nhịp điệu âm nhạc, và nhiều cuộc thi do Thành Đoàn Đà Nẵng, Trung ương đoàn tổ chức,... Tôi cũng như nhiều bạn sinh viên của nhà trường đã được chung tay góp sức trong những hoạt động, phong trào thiết thực ấy, gửi trọn trái tim tuổi trẻ đầy nhiệt huyết, được tận hưởng nhiều niềm vui thú vị, những kỷ niệm thật khó phai. Chính Đoàn-Hội đã trang bị cho chúng tôi một hành trang rất đáng trân trọng để vững bước hơn trên con đường đầy chông gai, thử thách đang chờ phía trước (đó là sự tự tin thuyết trình trước đám đông, phong cách và kỹ năng quản lý tập thể, hay kỹ năng giao tiếp, kỹ năng tổ chức hoạt động,...).

Bên cạnh đó, tôi cũng như các đồng chí trong ban chấp hành Đoàn khoa Khoa học Xã hội và Nhân văn luôn chủ động tổ chức nhiều kế hoạch được toàn thể sinh viên và quý thầy cô trong khoa hưởng ứng hào hứng, tiêu biểu phải kể đến như văn nghệ chào đón tân sinh viên, giải bóng đá mini, tổ chức văn nghệ mừng Đảng mừng xuân, đồng tổ chức và tham gia đạt kết quả tốt cuộc thi thuyết trình sách, cuộc thi bảo vệ biển đảo Hoàng Sa-Trường Sa,...Đoàn khoa trở thành một sân chơi thật bổ ích, nhằm trao dồi nhiều kỹ năng thiết yếu sinh viên, đồng thời để thắt chặt hơn tình đoàn kết gắn bó giữa sinh viên các khóa cũng như tạo mối thân thiện, gần gũi và chan chứa tình thầy trò, trong khoa ...

Được học tập trong một môi trường năng động với nhiều hoạt động, phong trào giàu ý nghĩa của Đoàn-Hội, chính cánh tay của Đoàn đã nâng đỡ cho tôi trưởng thành hơn về lập trường tư tưởng chính trị cũng như rèn đúc nhiều phẩm chất đạo đức tốt đẹp. Đặc biệt, Đoàn-Hội tựa như “Ngôi nhà giáo dục tiên phong và mẫu mực” để dâng những “hoa thơm quả ngọt” cho nhà trường và xã hội, ngôi nhà ấy luôn sẵn sàng chăm lo, định hướng cho những người con thân yêu của mình có những bước đi vững vàng hướng đến tương lai. Và tôi là một trong những người con ấy rất vinh dự khi giờ đây trở thành một Đảng viên trai trẻ, năng động dù biết là trách nhiệm không hề nhỏ khi đứng vào hàng ngũ của Đảng. Với bản thân tôi, tôi nghĩ chắc chắn “Những tháng năm làm sinh viên sẽ thiếu đi nhiều nếu chúng ta không đi theo tiếng gọi của Đoàn-Hội để hòa mình vào những hoạt động, phong trào”. Nhân dịp này, tôi có một lời chia sẻ cùng với các bạn sinh viên đang theo học tại trường “Đi theo những bước chân của Đoàn-Hội là một con đường thiết thực và bổ ích, trang bị cho ta một hành trang lý tưởng để giúp ta tự tin và vững bước tiến vào đời đó các bạn ạ!”.

Phan Xuân Hoàng
lớp K13. VHO-MSSV: 132717576
Email: phanxuanhoang1609@yahoo.com